

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie A. B. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2023 r.,
wniosków obrońców oskarżonych o zasądzenie na ich rzecz kosztów obrony w
postępowaniu kasacyjnym oraz kwestii sprostowania protokołu rozprawy – z
urzędu,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z
art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 16 ust. 1-3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. –
Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. 2022, poz. 1184, ze zm.) w zw. z § 11 ust. 2 pkt 6
w zw. z § 17 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października
2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800, ze zm.),
art. 154 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską w protokole
rozprawy przed Sądem Najwyższym w dniu 30 sierpnia 2023 r. w
sprawie IV KK 507/22 w ten sposób, że przy uniewinnionym A. C.
wskazać jako obrońcę, który stawiał się na rozprawę adw. A. K. w
miejscu widniejącego w protokole adw. Ł. C.;**

**2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz J. P., A. C. , M. Ł., P.
A., J. D., S. G., Z. K., B. Ś. kwoty po 1200 (tysiąc dwieście)
złotych tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 sierpnia 2023 r. w sprawie o sygn. akt IV KK 507/22 Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich z 18 maja 2021 r., sygn. akt II K 524/16. obrońcy oskarżonych M. Ł., P. A., J. D., S. G. oraz Z. K. w sporządzonych przez nich odpowiedziach na kasację sformułowali wnioski o zasądzenie kosztów z tytułu ustanowienia obrońcy w postępowaniu kasacyjnym. Z kolei obrońca oskarżonego J. P. w odpowiedzi na kasację z 16 stycznia 2023 r. wniósł o zasądzenie „kosztów procesu w postaci uzasadnionych wydatków poniesionych przez stronę z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej obliczonej wedle przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.”.

Sprawa została rozpoznana na jednym terminie w dniu 30 sierpnia 2023 r., na który stawili się obrońcy oskarżonych J. P., P. A., J. D., S. G. oraz Z. K.. Na rozprawę stawili się także obrońcy oskarżonych B. Ś. oraz A. C., wnosząc między innymi o „zasądzenie kosztów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców z wyboru oskarżonych A. C., M. Ł., P. A., J. D., S. G., Z. K. oraz B. Ś. zasługiwały na uwzględnienie. Na częściowe uwzględnienie zasługiwał wniosek obrońcy oskarżonego J. P..

Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego pochodzącego wyłącznie od oskarżyciela publicznego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa. Na podstawie art. 637a k.p.k. przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym. Z kolei zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. do kosztów procesu, o których mowa w art. 636 § 1 k.p.k., należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy.

W przedmiotowej sprawie obrońcy z wyboru oskarżonych J. P., A. C., M. Ł., P. A., J. D., S. G. oraz Z. K. sporządzili odpowiedzi na kasację złożoną przez Prokuratora Generalnego oraz zagwarantowali oskarżonemu, z wyjątkiem obrońcy oskarżonego M. Ł., reprezentację na rozprawie kasacyjnej w dniu 30 sierpnia 2023

r., uczestnicząc w rozprawie osobiście lub w formie pełnomocnictwa substytucyjnego. Na rozprawę ponadto stawiał się obrońca oskarżonego B. Ś.. Wszyscy wskazani powyżej obrońcy oskarżonych złożyli wnioski o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym w sporządzonych odpowiedziach na kasację lub na rozprawie.

Wysokość przysługującego zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru określona jest rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800 ze zm.). Zgodnie z jego § 11 ust. 2 pkt 6, stawka minimalna za obronę przed Sądem Najwyższym wynosi 1200 zł. Właśnie z uwzględnieniem tej stawki minimalnej ustala się, co do zasady, wysokość opłat stanowiących podstawę zasądzania kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich (§ 15 ust. 1).

W świetle powyższego, zasadne było przyznanie oskarżonym kwoty po 1200 zł tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym.

Osobnego wyjaśnienia wymaga natomiast kwestia zasądzenia kwoty w wysokości 1200 zł oskarżonemu J. P., którego występujący w sprawie obrońca wniósł o zasądzenie „kosztów procesu w postaci uzasadnionych wydatków poniesionych przez stronę z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej obliczonej wedle przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.”.

Opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej tę stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, jeśli uzasadniają to określone rozporządzeniem okoliczności (§ 15 ust. 3). Zalicza się do nich w szczególności niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczbę stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie; wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie; rodzaj i zawartość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność

zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności.

Tymczasem obrońca oskarżonego J. P. nie przytacza w treści złożonej odpowiedzi na kasację okoliczności, które potwierdziłyby, że przyznanie kosztów zastępstwa advokackiego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej jest uzasadnione. Obrońca oskarżonego zaniechał także przedstawienia dokumentów wykazujących wysokość poniesionych przez oskarżonego kosztów zastępstwa advokackiego oraz potwierdzających ich ewentualne uiszczenie przez oskarżonego na rzecz obrońcy z wyboru. Z podanych powodów oraz z uwagi na brak podstaw do stwierdzenia którejkolwiek z przesłanek określonych w § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności advokackie, wniosek obrońcy oskarżonego J. P. nie mógł zostać uwzględniony w całości. W tym stanie rzeczy uzasadnionym rozmiarem przyznanych od Skarbu Państwa kosztów z tytułu ustanowienia obrońcy oskarżonego J. P. jest stawka minimalna w kwocie 1200 zł.

W związku z tym, że w postanowieniu Sądu Najwyższego z 30 sierpnia 2023 r. o oddaleniu kasacji Prokuratora Generalnego jako oczywiście bezzasadnej nie orzeczono w przedmiocie kosztów z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy należało to rozstrzygnięcie w tym zakresie, na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., odpowiednio uzupełnić.

Natomiast oczywistą omyłkę pisarską w protokole rozprawy z 30 sierpnia 2023 r., stwierdzoną w wyniku weryfikacji cyfrowego zapisu rozprawy i złożonej przez adw. A. K. odpowiedzi na kasację, należało sprostować na podstawie art. 154 k.p.k., wskazując przy uniewinnionym A. C. jako obrońcę, który stawiał się na rozprawę adw. A. K. w miejsce widniejącego w protokole adw. Ł. C.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ał]

